

V sobotu 25.7.v devět jsme vyrazili se švárou a spol.na týden na Velkou Fatru. Cesta až na malou cácpu v Žilíně byla na pohodu. Žádný velký provoz, na silnici jen Češi a Slováci. Po ubytování na Hrabovo u Ružemborku se jel nakoupit proviant. Do Lídlu žvanec a do Verexu CBA sud piva. Koupili jsme si Prazdroj.

Večer jsme toho už nic nevymysleli,ale na druhý den se šlapalo na Sidorovo. Na turistické červené se žádný nával nekonal a až na vyhlídku jsme pochodovali sami.

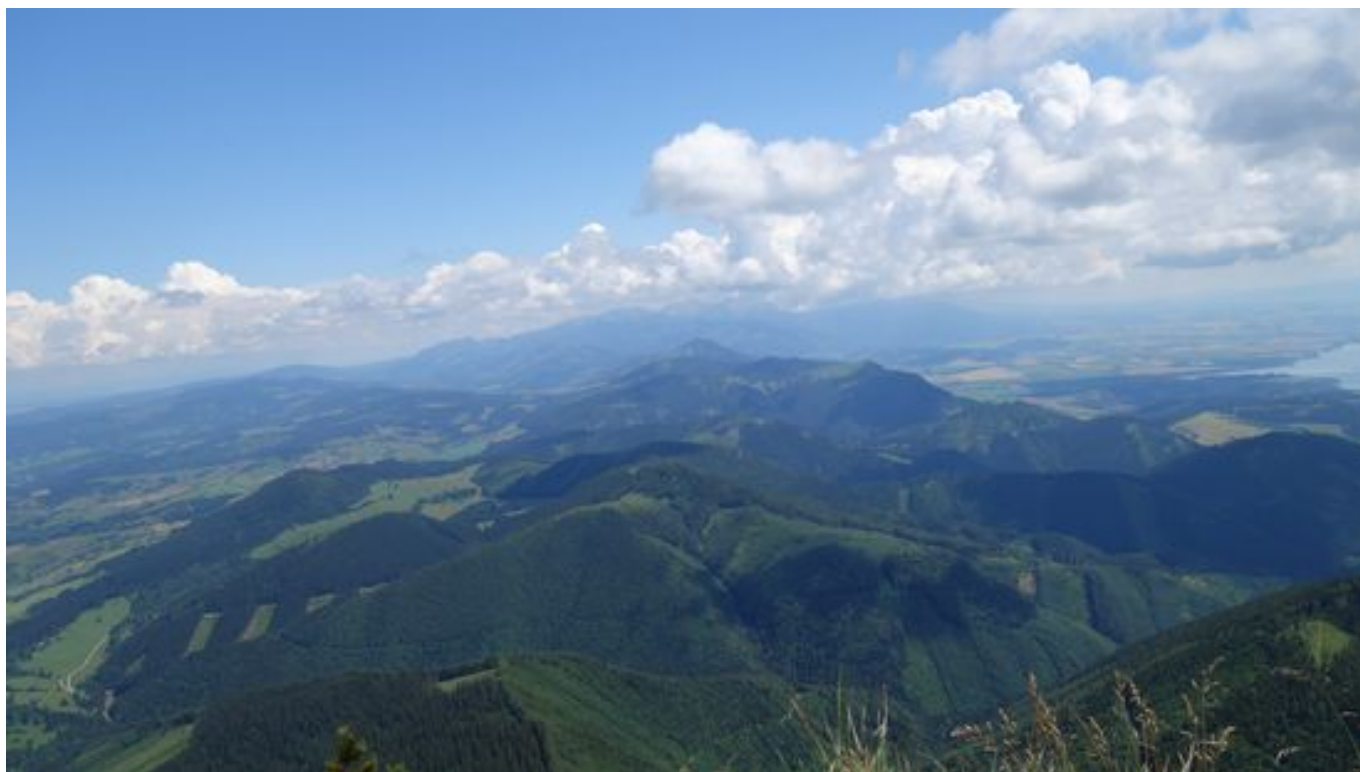
Ze Sidorovo jsme sešli do Vlkolínce. Kopec byl pěkně prudký, skoro na sjezd po prdeli. Za mnou padl nějaký tatka s dítětem na zádech na zem, jen to bouchlo. Ale nic se malému nestalo. Ale jeho řev bylo slyšet pěkně daleko. Skanzen Vlkolíнец mě nenadchnul, ale začalo poprchávat, museli jsme se schovat do hospody.

Když přestalo pršet vrátili jsme se na žlutou a po ní jsme už došli na chatu. Za pěkného slejváku. Večer přestalo pršet a tak jsme se vrhli na grilování. Výšlap na Sidorovo dal zabrat a tak za tepla se jelo na druhý den na Velkou Choč. Z několika tras jsme si vybrali tu z Valaské Dubové. Parkoviště bylo placené a platbu po mobilu jsme nedali ani po půlhodině. Trasa s převýšením ze 700 na 1611m na čtyřech kilometrech nebyla žádná sranda. Naštěstí vedla většinou lesem a tak slunce nevysilovalo.

Z louky hlídané ovčáckým psem jsme se na vrchol vydali po červené. Byly na ní řetězy, ale nic dramatického. Nahoře moc lidí nebylo. Bodejť by jo, taková štreka.

A

Výhledy byly super. Po svačině nastal sestup zpátky. Po zelené. Tak to byl pěkný krpál. Vytahnul jsem hole, protože to bylo o kolena. Potíže s nohama nebyly jen u nás. Potkávali jsme turisty, kteří posedávali na šutrech, jelikož nebyly schopni šlapat. Vytahnul jsem svůj oblíbený tekutý obvaz, který se mi vždy osvědčil v Tatrách a kolena jsem jim prostříknul. Nakonec jsme došli na parkoviště a hurá na základnu. Bylo děsné vedro. Moje Astra trochu stávkovala, jelikož mi prdnuly svody, zasekl se termostat a ozval se EGR ventil. Přískoky za zvuku Porsche jsem však dojel. I když se na Astře cokoliv podělalo, vždy nezklamala. Za dnešek jsme toho měli dost. Proto v úterý byl odpočinkový den a jelo se na čumendu do Lúček.

Po prolezení vesnice jsme si to zamířili na Liptovskou Maru. V Bobrovníku jsme nezaparkovali a tak jsme dojeli k hrázi, kde už byl zátaras. Naštěstí jsme dva fleky pro auta našli. Prostě masakr. Taky dopoledne v rádiu hlásili, že Policie řeší velké množství zaparkovaných aut podél jezera v zákazu stání. Na břehu jezera moc lidu kupodivu nebylo. Čochtali jsme se do večera a pak se vrátili na základnu. Ve středu jsme šli Medvědí stezkou na vyhlídku Haliny. Bylo vedro.

Na večer jsem udělal guláš a moc z něho nezbylo. Ve čtvrtek byl v plánu Rakytov. Jelikož se projevovala únava materiálu, nešlo se na něj Teplou dolinou, tedy opět převýšení 650 -1567m, ale mastňácky jsme vyjeli na parkoviště ve Smrekovici. Tím jsme na Rakytov už měli jen 200m převýšení. Po zelené jsme došli na vrchol a po žluto-zelené se vrátili.

Musím říci, že to byla fakt krásná túra. Klasická hřebenovka s krásnými výhledy. Opět bez nějakého velkého provozu turistů. Večer po setmění jsme šli na kopec, jestli neuvidíme kometu Neowise, ale nebyla vidět.

V pátek jsme šli na hrad Likava. Blbě jsem zaparkoval za plotem na něčí zahradě a při návratu baba už vartovala u Opla. Měla nějaké pindy, ale nakonec jsme se rozešli v dobrém. Hrad Likava by potřeboval finanční injekci, protože se rozpadá.

Pod ním povede dálnice, která byla ve výstavbě. Odpoledne jsme šli do města na pivo, ale nějak jsem se ztratil, tak jsem to nazpátek vzal přes Tesco, kde jsem si koupil doutníček. Udělal jsem si siestu, než se všichni vrátili. Večer se šlo na gábl do Grill baru.

Jídlo bylo dobré, pivo Bažant, kořalka Tatranský čaj, borovička. Hrál zde nějaké duo, většinou slovenské hitovky od Kollárovců.

Cover:

zaJmxNHfXTQ

Original

mXKV-YX_nDM

V sobotu jsme poklidili chatu a bez zastávky jsme svištěli domů. Provoz skoro žádný.